

T-215. 2023.10.01 vasárnap
Jób élete 10.rész

Kedves Gyerekek!

Szeretném veletek folytatni a Jób könyvének tanulmányozását, így olvassuk el az 5. rész 24-27-ig terjedő szakaszt: „**Majd megtudod, hogy békességben lesz a te sátorod, s ha megvizsgálod a te hajlékodat nem találsz benne hiányt. Majd megtudod, hogy a te magod megszaporodik és a te sarjadékok, mint mezőn a fű. Érett korban térsz a koporsóba, mint a maga idején takarítottak be a learatott gabona. Íme ezt kutattuk mi ki, így van ez. Hallgass erre, jegyezd meg magadnak.**”

Megtudod, hogy békességben lesz a te sátorod. Békességben volt Jób sátora? Azt gondolom, hogy pl. felesége nem volt békességben, de Jóbról sem mondhatnánk, hogy teljesen megbékélt. Bár a csapások elején még békessége van, úgy látom, de a hosszú ideig tartó testi nyomorúság nagyon próbára tette őt, elveszítette a békességét. El lehet veszíteni tehát a békességet? A belső békességet, amit J.K. ad, az mindig ott lehet a szívünk mélyén, de a külső békénket el tudja venni sok minden, amikor felbosszant valami, valaki vagy valamilyen igazságtalanság ér bennünket. Talán ez tud minket leginkább békétlenné tenni, amikor igazságtalanul bánnak velünk. És Jób is így érezte, hogy Istentől nem azt kapta, amit érdemelne. Feddhetetlenül élt, járt, megpróbált Istennek tetsző életet élni, és végül mindene odalett. Igazságos bánásmód ez-gondolhatta? **Ha megvizsgálod a te hajlékodat nem találsz benne hiányt...** Gondoljunk bele, hogy érintette ez Jóbot! Nem találsz benne hiányt. Oda lett 10 gyermeke, rájuk szakadt a ház. Minden állata, nyájai odalettek, gondolom szolgálói is elhagyták őt ennek láttán. És ilyet mond a barátja. Jó, ha mi is mielőtt kimondunk valamit meggondoljuk, hogy az a másiknak mit is jelent. Nem bántjuk-e meg, valóban igazunk van-e, de ha igazunk is lenne, nem biztos, hogy ki is kell mondanunk a véleményünket.

Majd megtudod, hogy a te magod megszaporodik... Éppen most mondja ezt Elifáz, amikor az összes gyermeke meghalt, ő maga testi roncs, felesége sincs mellette, és még sok utódról beszél neki. Elifáz nyilván nem tudhatta, hogy próféciát mond, de tényleg így lesz a végén, majd meg fogjuk látni. Viszont ebből most nem látszik semmi, teljesen reménytelen az ügy. Na, ebből is tanulhattok gyerekek, mert Isten útjai sokszor ilyenek. Amikor teljesen lemondunk valamiről, akkor cselekszik, és tesz csodát, adja meg vagy teszi meg a lehetetlennek tűnő dolgokat. Ezzel kapcsolatban egy személyes példát is hagy mondjak nektek, hogy értsétek miről is van szó. Amikor feleségemet megkértem, előre elmondta, hogy nagyon valószínű, hogy nem lesz gyermekünk, olyan egészségügyi problémái vannak. Vállalom-e így is őt? Természetesen igent mondtam rá, mert nem a gyermekek miatt akarom elvenni, hanem mert szeretem és úgy látom, hogy az Úr őt adta nekem segítőtársul. Ennek ellenére, a következő évben megszületett első lányunk, majd utána még másik négy gyermekünk is. Az orvos csak azt kérdezte feleségemtől, mondja meg neki, hogyan csinálja ezt, mert ez orvosi szempontból lehetetlen. Látjátok, ami embernél lehetetlen, az Istennél lehetséges, ha azt Ő is úgy akarja. Így majd Jób életében is igaz lesz, hogy megszaporodik a sarjadéka, sok leszármazottja lesz idős kora ellenére.

Érett korban térsz a koporsóba...Elifáznak ez a mondata is bekövetkezik majd Jób életében, mert még ezután 140 évig fog élni, és látni fogja a fiait és unokáit negyedízig, azaz az ükunokáit is. De, hogyan is van ez a hívő emberek életében? Isten gyermekei mindig idősen halnak meg? Nem mindig ezt látjuk a gyakorlatban. Volt sok olyan komoly, hűséges testvér, akiket fiatalon temettek el. Ezek közül volt egy nagyon átadott életű fiatal orvos is Debrecenben, akit Varjas Jánosnak hívtak és 20-as éveiben halt meg egy betegségben. Ez egyedül Isten kezében van, hogy kit és mikor hív magához. Vagy elvégezte már szívében a munkáját, vagy valami rosszabbtól menti meg, nem tudjuk pontosan, mert Isten útjai kifürkészhetetlenek. Az Úr J. beszélt azokról az emberekről, akikre rászakadt a Siloám tornya, hogy nem voltak bűnösebbek a többi embernél. Tehát soha nem mondjunk ítéletet senki felett, aki nem érett korban tér a koporsóba.

Íme ezt kutattuk mi ki, így van ez. Hallgass erre, jegyezd meg magadnak. Elifáz utolsó mondata eléggé kioktatóan hangzik, azt szokták erre mondani, hogy 'magas lóról beszél'. Tanuljunk ebből mi is: egyrészt nem tudjuk Isten mit enged még meg a mi életünkben és jó, ha a mi beszédünk is szelíd és alázatos, mint az Úr Jézusé volt.

Ámen